

# Kiskunhalason tagozat alakult

A Rendőrségi Nyugdíjasok Bács-Kiskun megyei Egyesületébe a Kiskunhalasi Rendőrkapitányság illetékességi területéről ez idáig huszonkét fő kérte felvételét. Az Egyesület Vezetősége úgy döntött, hogy tagtársaiknak felvetik a Tagozattá alakulás lehetőségét, és 1999. május 19-én 16 órára gyűlést hívott össze a rendőrkapitányság előadói termébe.

A megjelenteket Vass László elnök köszöntötte, majd Körösi Mihály ny. r. szds-t, és Horváth László ny. r. szds-t üdvözölte 55. születésnapjuk alkalmából, és átadta nekik az emléklapot szerény tárgyjalommal. Az érdemi tanácskozást Dr. Horváth Ferenc titkár kezdte meg, aki tájékoztatta a megjelenteket arról, hogy miért is kellene megalakítani a helyi tagozatot. Ezt követően számos kérdés hangzott el az Egyesület tagságának kecskeméti életével kapcsolatosan. A jelenlévők a tájékoztató, és a kérdésekre kapott válaszok alapján egyhangúan úgy döntöttek, hogy Tagozattá alakulnak. Elne-

vezésük - amely alapján a helyi nyugdíjas szervezetekkel felvehetik a kapcsolatot - Rendőrségi Nyugdíjasok Bács-Kiskun megyei Egyesületének Kiskunhalasi Tagozata. E nagy lépést ők tették meg elsőnek a megyében.

Az elnök üdvözölte a döntést, majd a tagozat vezetőségének személye-

ire tett javaslatot. Más javaslat nélkül a megjelentek egyhangúlag elfogadták Dr. Kispál Antalt a tagozat vezetőjének, míg tagjainak Galambos Mihályt és Horváth Lászlót.

Az érdemi munka ezzel még nem fejeződött be, mert a vezetőség kérte a programok kidolgozásához a tagság véleményét, valamint a kapcsó-

lattartás mikéntjét beszéltek meg.

Köszönjük a Kiskunhalasi Rendőrkapitányság Vezetésének az összejövételhez biztosított lehetőséget, valamint a kedves vendéglátást, a nyugdíjas tagozatnak pedig hasznos, és eredményes munkát kívánunk.

**az Egyesület  
Vezetősége**

## A tolvaj bosszúja

Nem mindennapi eset történt a napokban Jánoshalmán. Egy gazda észrevette, hogy gyümölcsfáit rendszeresen dézsmálja valaki. Ahhoz a gazdának sem ideje, sem kedve nem volt, hogy éjszakákat dekkoljon a fák körül, de mindenképpen szerette volna, ha a tolvaj megemlegeti, hogy kinek a kertjébe jár cseresznyét lopni. Nosza, a gazdánk vett egy pár léceet, kiverte

őket szegekkel és a "tolvajesapdákat" szépen elbújtatta a fák körül a homokos talajba. A gazda ezután nyugodtan tért haza, biztos lehetett abban, hogy a tolvaj drágán fizet a cseresznyéért. Másnap reggel a gazda korán kelt és indult ki a jószágot ellátni. Alighogy - peresze mezítlábasan - kilépett a ház ajtaján, váratlan és kellemetlen élmény érte. A talpát igenesak megszurta valami. Lenézve a földre a gazda

meglepetve vette észre, hogy valaki az éjjel felszedte a cseresznyefa körüli szeges léceket és elhelyezte azokat a gazda házának bejárata előtt. A gazda egyik szeme nevetett, a másik sírt. Sírt, mert istenesen fájt a talpa, de nevetett is, mert a léceken lévő "idegen vérnyomok" arra engedtek következtetni, hogy az éjjel a cseresznyetolvaj is megjárta a szegek útját.